

Bodzavirág illatú a
honvágy, akác-fürtjeibe
asszonykacajt tűz a hajnal.
A kenyeres fűttye ide-
festi pírját tejbőrére.
Könnycsatornán ered vére.

Hangja vonatrobajjal szőtt
harangszó, nyárfapihén száll.
Csalánnyelve sajjón simít
és szívkoszorúmba kószál.
Ujja nyomán fenyőgyanta
csenget ünnepet nyaranta.

Íze túlsózott tetejű
krumplis lángos – puhán telít;
piros ringló üveg alján
kísértő lelke – andalít
s elvadít attól, ki lettem,
vágykarómhoz kötözötnen.